

[Tastesen]

det. Forstod jeg fru Ingerlise Koefoed rigtigt, når jeg forstod, at forslaget i den udformning, det har nu, hvor bestyrelsen udnævner direktionen og direktionen tager sig af programcheferne, er i overensstemmelse med SFs opfattelse? I så fald er det i hvert fald i modstrid med vort fælles beslutningsforslag af 3. december 1985. Jeg håber, det er en misforståelse. Jeg kan umuligt tro, at fru Ingerlise Koefoed mener, at chefredaktøren for tv-avisen er et direktionsanliggende og ikke et bestyrelsesanliggende.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg må sige, at jeg mente faktisk det, jeg sagde, men jeg vil selvfølgelig gerne i udvalget se, om der kan komme nogle andre argumenter frem. Det er rigtigt, at vi i vores fællesforslag sidste år lagde det frem på en anden måde; det er også rigtigt, at vi havde regnet med at sammenarbejde forslagene fra Det Radikale Venstre og fra Socialdemokratiet og SF, men jeg tror, vi ville være havnet nogenlunde dér, hvor man er havnet i denne sag.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Vi må sige, at endelig ser det ud til, at det lykkes. Hvad K. Helveg Petersen foreslog her i Folketinget for 14 år siden, og som han dengang stod næsten alene med, kan nu gennemføres og tilsyneladende i ret stor enighed.

Det er klart, at for Det Radikale Venstre er det en meget stor tilfredsstillelse at notere sig den udvikling, der er sket siden da. Det beslutningsforslag, som vi fremsatte for et års tid siden om samme sag, har nu været grundlaget for det lovforslag, som regeringen og Det Radikale Venstre i fællesskab har udarbejdet. Jeg tror ikke, at jeg overdriver ved at sige, at det er dette radikale beslutningsforslag, der er fulgt med visse tilføjelser, med visse korrektioner og med visse udbygninger, men hovedlinjerne er de samme. Det er selvfølgelig meget tilfredsstillende, når vi erindreren debatten for et års tid siden, hvor der vel nok i det alt væsentlige var størst enighed mellem Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre.

Jeg synes, det er meget tilfredsstillende at notere sig, at ikke mindst SF vedstår denne enighed, som den kom til udtryk for et års

tid siden, og jeg kan ikke se, at der ikke skulle være mulighed for, at vi måske endog ved en meget kortvarig udvalgsbehandling af lovforslaget kan opnå en meget stor bredde bag ved forslaget. Det tilstræber vi i det mindste.

Men det er klart, at når vi har et forlig med regeringen om udgangspunktet, så skal de bevægelser, der skal foretages i retning af at få større opbakning fra Folketinget, også ske i overensstemmelse mellem regeringspartierne og Det Radikale Venstre.

Det afgørende, som dette lovforslag fører frem til, er, at der virkelig åbnes for, at Danmarks Radio kan afbureaukratiseres. Jeg mener, at der hermed virkelig skabes en mulighed for, at de store papirdynger, som følger enhver selv mindre beslutning i Danmarks Radio, kan reduceres til nogle få ark.

Jeg tror, at driftsledelsen ret hurtigt vil opdage, at mindst halvdelen af den tid, den anvender på mødeaktiviteter i forbindelse med den 24 mand store bestyrelse, kan spares, samtidig med at man opnår en større aktivitet internt vedrørende det, som er hovedopgaven for Danmarks Radio, nemlig at producere programmer, så det er helt fint, at tingene udvikler sig nu, som de gør.

Så har hr. Tastesen – og det kan jeg komme ind på i en senere omgang – nævnt nogle punkter, som er til fortsat drøftelse. Det Radikale Venstre er parat til at drøfte alle de punkter, som hr. Tastesen har nævnt, men vi mener, at et par stykker af dem nok bør opgives af Socialdemokratiet – jeg skal senere komme ind på hvilke. Men det tjener ikke noget formål, at jeg her skulle skjule, at Det Radikale Venstre også har givet et bidrag til forliget, om jeg så må sige, om dette lovforslag, og det består bl.a. i, at den medarbejderrepræsentant, som vi også havde med i vort forslag – men dengang med stemmeret – nu er blevet til en medarbejderrepræsentant uden stemmeret. Det vil vi meget gerne forhandle om under udvalgsarbejdet.

Men hr. Tastesen skal ikke stille efter et langvarigt forsinkende udvalgsarbejde med risiko for, at ingenting kan vedtages. Skulle det vise sig, at det også i denne sag som under TV 2-forhandlingerne er det, der er Socialdemokratiets hensigt, er der altså mandater nok bag dette lovforslag.

(Kort bemærkning).